

Darmana: Diep
duister

Darmana: Diep duister

Hans Vogel

Schrijver: Hans Vogel
Coverontwerp: Hans Vogel
Coverfoto: van Pixabay (Darksouls1)
© 2023 Hans Vogel

Lichtje met bepaald gezichtje

Het is een prachtmiddag met de rode en witte stralen van de twee verschillende types zon aan het firmament waaraan ook de vijf manen al verschijnen boven een land. Niet zomaar een lap grond maar het mooie Rowanië. In een sfeer die qua fase een miniem beetje verschoven is op de braan van het complete geheel.

Vandaar totaal niet op te merken door de eindeloze hoeveelheid andere net zo op bestaan rechthebbende levensvormen in tevens grenzeloze ruimtes.

Na een snelle vlucht door de zwoele lucht met uitslaande vlammen en daardoor een dik zwart rookspoor achter haar landt Darmana aan bijna de top van een eeuwenoude boom. Ze moet wel, immers zelfs zij heeft slaap nodig. Zij, een creatuur van het hier slechtste en daardoor uit op stromend bloed en zodoende destructie van de bron van dat wat het mooiste wat iemand kan hebben uit het materiele vervoersmiddel moet wijken.

Het is een knappe vrouw ware het niet dat ze wat geblakerd is. En over prachtvleugels beschikt waar onze aartsengel Azraël jaloers op zou zijn.

Zinderal, de magiër hier heeft zijn bedoeling heel grondig waargemaakt. Darmana, een schattig meisje bij haar ouders weggegrepen op tweejarige leeftijd en onderworpen aan het proces van transformatie boven een gat in de vloer van zijn woning. Een verbinding met de onderwereld, waar hij in feite een eenheid mee is.

Dus al die tijd al, nu op achtentwintigjarige leeftijd, is Darmana ingesteld op hém dienen en zielen verzamelen om sterker en sterker te worden. Totdat ze is staat is om onder zijn leiding en met hem twee werelden tegelijk te veroveren en onder controle te houden: die daar beneden en deze.

Genieten doet ze natuurlijk niet van de aanblik hoe schitterend ook; elk greintje gevoel is vervangen door geheel bloeddorst. Zo bestaand ziet ze met haar ontzettend scherpe ogen wat prooien.